

ד"ר א. הילמן

רב הראשי ותפקידיו

ביל ארבי ספרות וטיולים מתחום כוונה למנייע על ידי בך מקרים רבים של חילול שבת. חומר רב אפשר למצוא בספריו של הרב עוזיאל שליט"א לשטן בירוד הרבת שא"לות חדשות וסתרונות, הרב חרל"פ שליט"א נושא לכפר הרואה ברי לעודר את העוסקים בלימוד הלכות כלליהם, ערלה ועוד מצוות החוליות בארץ ובתנאי חיינו המתחדשים, יש רבנים השוקדים על תקנת העוגנה, ואחי דים שמטפלים בבירור שאלות שונות שתחיה להן חשיבות מיוחדת בתחום המדינה היהודית שאנו מחכונים אליה, בתקופה האחורה, כבר ראיינו חדש גדול בחיננו הדתיים, והוא עניין לימוד תורה לבנות ישראלי: המורח ייסד בתים ספר לבנות בשבי משפחות החדרים, אגדת ישראל אף היא יסדה מוסדות "בית יעקב" ובזמן האחרון התחיל בארה"ב למכירה למכירת שיטחה זו גם האז"מ או"ר מלובאויטש שליט"א. יש כאן חדש גדול, אם נזכיר כי בדורות שקדמו המלמד בתו תורה לא היתה דעת הרבניים נוחה הימנו, אם כי גם היו מקרים בודדים יוצאים מן הכלל. בשאלות כאלו יוכויא בהן יש צורך לטפל באופן שיטתי מצד הלהקה והמעשה.

הכתב לא תגورو מפני איש אוסר כל משוא פנים. יש שהשעה דרושת להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאו, והרב ימלא את חובתו, אבל הופעתו הפומבית של הרב הראשי חיה רק במקרים יוצאים מן הכלל, וגם אז רק אחרי הכנה קפנדית כמו שנארמר: ודרשת וחקת ושאלת היטב. אין יש ל��ות כי ההופעה הזאת תעשת את הרושם הדירוש, כי הרב הראשי יעורר יראת הבודע לעצמו, יראת הרוונות, וכי קיים בגו מקרה שכותב: וראו כל עמי הארץ כי שם ד' נקרא עליך ויראו ממך.

עצמו תפקידים של נציגות. ברוב המקרים הוא יטיל את המפקיד הזה על רב זה או אחר שיופיע בשם מוסד הרבנות, לוועתי רצוי, כי לרבות הראשי היה אט האפשרות למונחות עצמו סגנו מוכשר, אחד מתלמידיו או איש אחר הקרוב לרוחו ומוכן לשמש לו לפה, תפקירו של זה והוא להפיצו בזמנו הצביר בעל פה ובכתב את רעיונותיו של הרב הראשי וזה קצת מזוכר לנו את "המחרוגמן" או את ה"אמורה" של חכמי התלמוד. זמנו של הרב צרך להיות פנווי, כדי שיוכל לחשוב מחלוקת ולפצעו דרכיהם לתקנת היחיד והצביר בעניינים שבין אדם למקום וביחור בעניינים שבין אדם לחברו, הוא יורו את הצביר לקידוש השם, כפי שתפסו חכמיינו ויל' את הרעיון הזה באמרים "שיהא שם שמים מהאהב על ידך" (ע"י. יומא פ"ז ע"א). אנשים קשי יום וMRI וPsi ימצאו כאן, אונזן קשבת. כשהיתה צורך בדבר, ישתדל, הרבה להפעיל את עס"ק הצדקה, אבל גם כאן ימעט הרב להבליט את עצמו. גדול המעשה יותר מן העוצה!

הרבות הראשי יקיים מונחו לבירור כמה הלוות ושאלות מיזודות המתחזרות בח' ינו, כך ראיינו את הרב קוק וצ"ל כשהוא עוסק בשאלת השמיטה, ראיינו אותו ואת הרב אלפנדרי וצ"ל שטיפלו בעניין האתrogate המורכב, ייבדו לחיים ארכונים הרבנים שופטים ודינאים, חלק שני עוסק בהוראת איסור והיתר או בסידור גיטין וקידושין, עת חצי יום למנוחה באמצעות השבוע בשירות בעיר או סידור ענייני דת אחרים. עם כל אחד מהם עומדים הרב הראשי במגע אישי, מקבל ממנו באופן שיטתי ידיעות מפורטות על מהלך עבודתו, כל דבר הגן דול יביאו אל הרב הראשי, הוא נותן עצה והדרכה ופסק הלהקה, אבל רק במקרים יוצאים מן הכלל הוא מקבל על עצמו אוו פועלה רבנית רגילה. לפיקוחו של הרב הראשי נוכנסים כל מוסדות התורה שבעיר, ובעיקר היישבות ותלמודי התורה, אבל הוא אינו מקבל על עצמו כל תפקידי באחד המוסדות, גם לא של ראש מתיbeta. עיניו של הרב פקוחה על כל מוסדות הדת, הוא מחבונו מקרוב אל הנעשה שם ונותן להם את ההוראות הדורשות. הוא מתעניין גם במעשה הצדקה והחסד, אף כי גם שם הוא לא מקבל על עצמו תפקידים מסוימים. אל הרב הראשי פונים תלמידים שבקרב הצביר, מביאים לפניו חידושים תורמים והם גם נהנים ממנו עצה ותחשיה, אבל הוא בעצם מעט בכתיבת חיבורו ובספריו דאוריתא. כך מצינו בפסחים קי"ב ע"א: שבעה דברים צויה רב כי עקיבא את רביו יהושע בן נון, ואחד מן הDoctors האלה הוא: אל תזרע בעיר שראשיה תלמידי חכמים — זריר בגירותא ולא טריד במילוי דציזי בורא (רש"י ורש"ם).

בחור אחד מתחוך ציבור המתפללים, מר' שה אני לעצמי להרצות לפני אבאי בחיי הכנסת העומדים לבחור רב ראשי לעירנו, כיצד אני אחד מן השורה, מתאר לעצמי אידיאל של מועמד הדורש לנו ואת הפי' קידיו.

ונבר אנכי בדבריו של מלאכי הנביא: תורה אמת היתה בפיו ועולה לא נמצא בשפתחו, בשלום ובמושר הלך ATI ורבבים השיב מעון, כי שפטיכי בהן ישמרו דעת ותורת יבקש מפיו כי מלאך ד' צבאות הוא. על זה אמר רבבי יוחנן: אם דומה הרב למלאך ד' צבאות יבקש תורה מפיו (חגיגה ט"ז ע"ב). ביקש משה רבינו לפקד איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם, וחכב"ה ציווה לו לחתת "איש אשר רוח בו". לפי פירושם של רבוთינו, זה אדם שידע להלוך עם כל היה תפקיד דעתו (במ"ר כ"א ט"ז). לא קל היה תפקיד כזו גם בדורות הקודמים, וקשה עוד יותר בדורנו אנו אשר גוזל בו פירוד הדעות, וביחוו בתנאי היישוב שלנו המסל קיבוץ גלויות. בשביב איחוד ציבור שכזה נחוץ שהרב יהיה אחד הגודלים בתורה ובמידות. תפקידו העיקרי של הרב הראשי הוא לדעתו, סידור עבודתם של כל בני הקהיל לה, אשר על חלק מהם הוטל התפקיד של שופטים ודינאים, חלק שני עוסק בהוראת איסור והיתר או בסידור גיטין וקידושין, ויש כאן שם האחראים بعد סיורי הכספי רוחות בעיר או סידור ענייני דת אחרים. עם כל אחד מהם עומדים הרב הראשי במגע אישי, מקבל ממנו באופן שיטתי ידיעות מפורטות על מהלך עבודתו, כל דבר הגן דול יביאו אל הרב הראשי, הוא נותן עצה והדרכה ופסק הלהקה, אבל רק במקרים יוצאים מן הכלל הוא מקבל על עצמו אוו פועלה רבנית רגילה. לפיקוחו של הרב הראשי נוכנסים כל מוסדות התורה שבעיר, ובעיקר היישבות ותלמודי התורה, אבל הוא אינו מקבל על עצמו כל תפקידי באחד המוסדות, גם לא של ראש מתיbeta. עיניו של הרב פקוחה על כל מוסדות הדת, הוא מחבונו מקרוב אל הנעשה שם ונותן להם את ההוראות הדורשות. הוא מתעניין גם במעשה הצדקה והחסד, אף כי גם שם הוא לא מקבל על עצמו תפקידים מסוימים. אל הרב הראשי פונים תלמידים שבקרב הצביר, מביאים לפניו חידושים תורמים והם גם נהנים ממנו עצה ותחשיה, אבל הוא בעצם מעט בכתיבת חיבורו ובספריו דאוריתא: שבעה דברים צויה רב כי עקיבא את רביו יהושע בן נון, ואחד מן הDoctors האלה הוא: אל תזרע בעיר שראשיה תלמידי חכמים — זריר בגירותא ולא טריד במילוי דציזי בורא (רש"י ורש"ם).

רק לעיתים רחוקות קיבל הרב הראשי על